

РЕШЕНИЕ

№ 5686

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. КАРАГЬОЗОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. КАРАГЬОЗОВА Гражданско дело
№ 20231110128496 по описа за 2023 година

Ищецът „Т.С.“ ЕАД с ЕИК ***** с адрес: /адрес/, чрез юриск. Ф.И. е предявил срещу Л. Х. Г. с ЕГН *****, с адрес: /адрес/ и срещу П. Х. Ц. с ЕГН *****, с адрес: /адрес/ установителни иски относно ползвана и незаплатена топлинна енергия за апартамент № 116, находящ се в /адрес/.

Иска се съдът съдът да признае за установено по реда на чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 415, ал.1, т.1 от ГПК по отношение на ответниците Л. Г. и П. Ц., че те дължат сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на 863, 21 лв., от които: 753, 08 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от 26.08.2022г. – датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на сумите; 110,14 лв. - законна лихва за забава от 15.09.2019г. до 03.08.2022г., както следва:

За П. Х. Ц. – сума в размер на 497, 03 лв., от които: 386, 89 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от 26.08.2022г. – датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на сумите; 110,14 лв. - законна лихва за забава от 15.09.2019г. до 03.08.2022г.;

За Л. Х. Г. – сума в размер на 366, 19 лв. – остатък от главница за доставена, но незаплатена топлинна енергия, за които суми е издадена заповед № 25586/09.09.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

Иска се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответниците са получили исковата молба и са депозирали отговори в срок, с които оспорват предявените искове, поради липса на качеството на потребители, вкл. поради липса на облигационна връзка. Правят възражение за изтекла погасителна давност относно претендираното вземане.

Правното основание на предявените искове е чл. 79, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл. 153, ал.1 от ЗЕ и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

Исковите са допустими, а разгледани по същество са неоснователни, тъй като претендираните вземания са погасени по давност.

Безспорно вземанията за неплатена доставена топлинна енергия са периодични и на осн. чл. 111, б. „в“ от ЗЗД се погасяват по давност с изтичане на 3-годишен давностен срок, считано от датата на настъпване на изискуемостта. В този смисъл е тълкуването на посочената разпоредба съгласно ТР № 3/18.05.2012г. по ТД № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС. Понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ от ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени периоди от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. Такъв характер имат задълженията за доставка на кумунални услуги – електрическа енергия, топлинна енергия, водоснабдяване, телекомуникационни услуги. Съгласно чл. 114, ал.1 от ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Първото вземане за м.05.2018г. е станало изискуемо на 01.7.2018г., а тригодишният давностен срок е изтекъл на 01.07.2021г. Последното вземане от процесния по делото период за м.04.2019г. е станало изискуемо на 30.06.2019г., затова тригодишната погасителна давност е изтекла на 30.06.2022г. Вземанията са предявени на 26.08.2022г., когато в съда е депозирано искане за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, т.е. след погасяване на задълженията по давност.

Тъй като съгласно чл. 119 от ЗЗД, с погасяването на главното вземане се

погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла, вземането за лихвите за забава, начислени върху погасените главници също не се дължи. Затова предявените искиве следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода на спора разноси се дължат на ответниците на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК. Според представените списъци по чл. 80 от ГПК – на адв. М. Л. като пълномощник на Л. Г., при предоставена безплатна правна помощ адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. и на адв. Н. И. като пълномощник на П. Ц. за предоставена безплатна правна помощ адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от "Т.С." ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: /адрес/ искиве за признаване за установено, че П. Х. Ц. от гр. София и Л. Х. Г. от гр. София дължат на "Т.С." ЕАД, на осн. чл. 79, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл. 153, ал.1 от ЗЕ и чл. 86, ал.1 от ЗЗД сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на 863, 21 лв., от които: 753, 08 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от 26.08.2022г. – датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на сумите; 110,14 лв. - законна лихва за забава от 15.09.2019г. до 03.08.2022г., както следва:

За П. Х. Ц., с ЕГН *****, с адрес: /адрес/– сума в размер на 497, 03 лв., от които: 386, 89 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от 26.08.2022г. – датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на сумите; 110,14 лв. - законна лихва за забава от 15.09.2019г. до 03.08.2022г., за които суми е издадена заповед № 25586/09.09.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК;

За Л. Х. Г. с ЕГН *****, с адрес: /адрес/– сума в размер на 366, 19 лв. – остатък от главница за доставена, но незаплатена топлинна енергия, за които

суми е издадена заповед № 25586/09.09.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

ОСЪЖДА „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: /адрес/ да заплати на адв. Н. И. И. с ЕГН *****, с адрес: /адрес/ офис-партер като пълномощник на П. Х. Ц. за предоставена безплатна правна помощ адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., на осн. чл. 38, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от ЗА.

ОСЪЖДА „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: /адрес/ да заплати на адв. М. Л. Л. с ЕГН *****, с адрес: /адрес/ офис-партер като пълномощник на Л. Х. Г. за предоставена безплатна правна помощ адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., на осн. чл. 38, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от деня на съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____